

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 6 ianuarie 2018, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Rom. 15:1-6**: *„Noi, care suntem tari, suntem datori să răbdăm slăbiciunile celor slabi și să nu ne plăcem nouă înșine. Fiecare din noi să placă aproapelui, în ce este bine, în vederea zidirii altora. Căci și Hristos nu Și-a plăcut Lui însuși; ci, după cum este scris: «Ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine au căzut peste Mine.»*

Și tot ce a fost scris mai înainte a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și prin mângâierea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde.

Dumnezeul răbdării și al mângâierii să vă facă să aveți aceleași simțăminte unii față de alții, după pilda lui Hristos Isus; pentru ca toți împreună, cu o inimă și cu o gură să slăviți pe Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos”.

Rămânem în picioare și citim câteva versete din Mat. 6 unde este scrisă rugăciunea care ne-a fost dată. Mat. 6:9-15: *„Iată, dar, cum trebuie să vă rugați: «Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău; vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi; și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșelilor noștri; călăuzește-ne în așa fel încât să nu cădem în ispită, și izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este Împărăția și puterea și slava în veci. Amin!»*

Dacă iertați oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru cel ceresc vă va ierta greșelile voastre. Dar dacă nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre”.

O spunem din toată inima. Tatăl nostru ceresc, sfințească-se Numele Tău, Nume pe care Tu ni l-ai descoperit. Voia Ta sfântă să se facă cu noi toți și prin noi toți, prin har. Dă-ne și astăzi din pâinea Ta. Iubite Domn, Te rugăm dă-ne hrana spirituală de care avem nevoie.

Iubite Domn, vino Tu în mijlocul nostru și fii și pe întregul pământ cu toți cei care ascultă și urmăresc vestirea. Încă o dată *Te rugăm, facă-se voia Ta în viețile noastre*. Binecuvântează-ne și fii cu noi în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Aceasta este prima adunare din acest an. Fie ca aceasta să ne slujească pentru a fi din nou întăriți în credință. Așa cum au cântat cântăreții: înapoi la Biblie, înapoi la lumina din Cuvânt, înapoi la înțeput! Acesta este mesajul pe care Domnul ni l-a încredințat.

Astăzi voi aminti câteva lucruri care îmi produc o mare durere și voi toți veți fi șocați când le veți auzi. Timpul este foarte înaintat. Noi toți știm că la sfârșitul timpului se vor petrece multe lucruri pe care noi nici nu le putem concepe. Înainte să intrăm în acestea, doresc să spun că joi am avut înmormântarea scumpului nostru frate Walter Müller, în Villach, Austria. Acolo au fost adunați aproximativ trei sute de oameni ca să aducă o ultimă onoare fratelui nostru pe care noi l-am văzut și auzit deseori aici în față. Noi dorim binecuvântarea lui Dumnezeu tuturor aparținătorilor familiei Müller care sunt sau nu sunt prezenți aici. Pe scumpul nostru frate l-am cunoscut timp de 49 de ani și am avut o legătură deosebită. El a luat o poziție pentru Adevăr, Dumnezeu l-a binecuvântat și l-a făcut o binecuvântare pentru alții.

Doresc să spun bun venit tuturor celor ce sunt de prima dată în mijlocul nostru. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze din bogăția harului Său. El să ne binecuvânteze pe toți și să fie cu noi toți. Pentru mine anul 2018 are o mare însemnătate. Acum 60 de ani, în anul 1958 am început să traducem și să ascultăm predicile fratelui Branham. Ne uităm în urma noastră la exact 60 de ani pe care Domnul ni i-a dăruit prin har. Mă uit în urmă la 55 de ani în care Domnul a dăruit har, ca sfântul Său Cuvânt să fie purtat pe întregul pământ. Ne uităm cu durere la 24 decembrie 1965, atunci când scumpul nostru frate William Branham a fost luat în slavă. Voi știți că pentru mine a fost un eveniment deosebit. Dar Dumnezeu m-a mângâiat prin faptul că eu l-am văzut ridicându-se pe norul supranatural îmbrăcat în costum și aplecat puțin în față. Apoi a venit ziua de 11 aprilie 1966 când a avut loc înmormântarea. Voi toți știți, pentru mine se prăbușise lumea, pentru că eu cunoșteam chemarea lui divină și însărcinarea pe care Domnul i-o dăduse. Pentru mine a fost pur și simplu de neînțeles că el

a fost luat. Apoi a venit seara zilei de 11 aprilie 1966, când Domnul, nu cu o voce audibilă, mi-a vorbit în inimă: „Acum a sosit timpul tău să porți mesajul pe întregul pământ și să vestești Cuvântul”. Cu adevărat Dumnezeu a dăruit har. Lui Îi dăm cinstea pentru aceasta.

Câteva puncte la care mă voi referi cu o mare durere. Niciodată înainte nu m-a afectat ceva asemănător. N-am mai văzut și n-am mai auzit așa ceva, dar v-o citesc. „Protestanții din Suedia vor să-L facă pe Dumnezeu de gen neutru”. Ei spun că El nu mai este de parte bărbătească, nici de parte femeiască, ci este de gen neutru. Este de neconceput cât de departe pot ajunge oamenii. Voi știți că Suedia este una din principalele țări ale Reformei. Un împărat suedez și-a dat viața pe teritoriu german, iar acum protestanții suedezi Îl fac pe Dumnezeu de gen neutru. Ei spun că Dumnezeu nu mai este El, ci este un Dumnezeu de gen neutru.

Următorul lucru este: o femeie răstignită pe cruce a cărei fustă este mai sus de genunchi. Este de neconceput cât de departe pot ajunge oamenii. Cât de departe să se mai practice blasfemia și să fie văzută înaintea ochilor lui Dumnezeu? Noi o vedem în epistola lui Petru: „*În zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor*” (2 Pet. 3:3).

Apoi urmează una din cele mai urâcioase blasfemii care au putut fi exprimate de către doamna Kezman, episcop al unei biserici luterane din Germania, care spune: „Eu cred că Maria era o tânără domnișoară care a fost plăcută lui Dumnezeu. Dar, din punct de vedere medical, eu nu cred că ea a fost fecioară”. Restul nici nu vi-l mai citesc. Ea a spus că și Iosif a contribuit. Este de neconceput. Batjocura a ajuns la amvon și și-a avut începutul chiar în biserica lui Martin Luther. Ce să mai spunem? Restul nici nu-l mai citesc.

Dar acum mai vine ceva. Era scris în ziarul „Lumea de duminică”, un săptămânal german, fără binecuvântarea lui Dumnezeu. În acesta este dată o mărturie. Este o localitate din landul Saxonia căruia nici nu doresc să-i amintesc numele în care este deschisă o biserică specială pentru toți ateștii. Biserică doar pentru atești. Doar ateștii se pot duce în acea biserică unde se pot căsători. Cum să continuăm? Cât timp mai vrea Dumnezeu să se uite la așa ceva? Dacă

oamenii personal se rătăcesc, își pierd mințile, teama și respectul de Dumnezeu, atunci s-o țină pentru ei. Dar ei spun: „Nu! Trebuie construită o biserică în care sunt căsătoriți doar ateștii”. Aceasta se întâmplă în țara Reformei, nu departe de localitatea care a avut o mare însemnătate pentru Martin Luther. Spuneți-mi cât timp să mai continuăm în felul acesta?

Petru a spus că în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor. Ei nu mai cunosc granițe. Pentru ei totul este pierdut. Îi mulțumim lui Dumnezeu că există oameni care și în acest timp au teamă de Dumnezeu, acceptă și primesc Cuvântul lui Dumnezeu, cred ce zice și cum zice Scriptura, găsesc legătura lor cu Dumnezeu și devin o parte a ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Apoi evenimentele în legătură cu Israelul. Noi toți am trăit 6 decembrie când președintele Americii a făcut declarația cu privire la Ierusalim. Cu privire la aceasta mi-au fost date cel puțin trei versete biblice, pentru ca și noi să știm în ce timp am ajuns.

Zah. 12:3: „În ziua aceea, voi face din Ierusalim o piatră grea pentru toate popoarele. Toți cei ce o vor ridica vor fi vătămați, și toate neamurile pământului se vor strânge împotriva lui”.

Cu adevărat acum Ierusalimul a devenit o piatră de poticnire pentru toate neamurile, o piatră grea. Noi vedem că și în această parte trebuie să se împlinească Scriptura. Țara este împărțită, dar Ierusalimul nu este împărțit. De 3.300 de ani Ierusalimul este capitala Israelului. David a domnit în Ierusalim 33 de ani; Solomon a domnit 40 de ani în Ierusalim. Și niciodată n-a existat un stat Palestina, niciodată. Acum nu doresc să intru în amănuntele istorice, dar doresc s-o exprim: Cine este împotriva Israelului acela este împotriva lui Dumnezeu. Noi vom citi versetele biblice, dar mai întâi încă două versete în legătură cu Israelul.

Zah. 2:12: „Domnul va lua în stăpânire pe Iuda, ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt, și va alege iarăși Ierusalimul”. Aici este o făgăduință care a ieșit din gura lui Dumnezeu, iar această făgăduință se împlinește înaintea ochilor noștri.

Sunt multe locuri, dar citim în mod deosebit fâgăduința din Ezech. 36:24: „*Căci vă voi scoate dintre neamuri, vă voi strânge din toate țările și vă voi aduce iarăși în țara voastră*”. Așa este scris.

Noi avem voie să spunem acest lucru: astăzi, aceste versete biblice se împlinesc în fața ochilor noștri. Și de fiecare dată trebuie să accentuăm și să reamintim ceea ce a spus Domnul nostru: „*Când veți vedea întâmplându-se aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie*”.

Mi-am notat datele deosebite care au făcut istorie. În anul 1897 s-a ținut primul Congres Sionist Mondial la Basel. Pe 2 noiembrie 1917 s-a dat declarația Balfour. Apoi pe 14 mai 1948, David Ben Gurion a proclamat stabilirea statului Israel. Deja pe 29 noiembrie 1947, Adunarea Generală a Națiunilor Unite a adoptat o rezoluție prin care se spunea că Israelul are un drept la o țară proprie. Și între toate acestea a fost 7 mai 1946 când Îngerul Domnului a pășit din lumina supranaturală în încăperea în care era fratele Branham și i-a spus primele cuvinte: „Nu te teme! Eu sunt trimis din prezența lui Dumnezeu ca să-ți dau o însărcinare pe care tu o vei îndeplini. Așa cum lui Moise i-au fost date două semne, tot așa ție îți vor fi date două semne”.

Permiteți-mi să spun acest lucru cu toată claritatea. Deja la începutul anilor 1900 au avut loc treziri. Luați-i pe Zinzendorf, frații Moravi din Boemia; peste tot erau treziri și credincioșii se adunau împreună pentru rugăciune; au avut loc botezuri cu Duhul Sfânt, acolo s-a prorocit și Dumnezeu lucra în mod puternic astfel că din acel timp a fost pregătită trezirea penticostală de mai târziu. Adunarea poporului Israel și chemarea afară în ultimele treziri pe care Dumnezeu le-a dăruit prin har. Toate decurg în paralel. Așa cum Dumnezeu i-a adus pe iudei în țara lor, din toate popoarele și din toate limbile, tot așa Dumnezeu aduce pe poporul Său din toate popoarele și din toate limbile și îi introduce în toate fâgăduințele pentru acest timp. În anii 1906-1909 a avut loc izbucnirea trezirii penticostale și apoi vedem cum Dumnezeu S-a îngrijit ca să îplinească tot ceea ce El a fâgăduit.

Dar însărcinarea principală a fost dată în anul 1933, și de fiecare dată noi putem citi această însărcinare. Eu mi-am notat această

trimitere în biblia mea. Aceasta este o însărcinare divină în legătură cu istoria de mântuire a lui Dumnezeu pe pământ. Și este bine de toți aceia care recunosc ziua, ceasul, timpul și mesajul și se lasă ajutați de Dumnezeu. Dumnezeu dorește ca toți să fie mântuiți, ca toți să fie ajutați. Încă mai este ziua mântuirii, încă mai este vremea potrivită. Dar scumpii mei frați și surori, pentru ca voi s-o vedeți încă o dată din Scriptură cum în Biblie au fost prezise mai dinainte prima și a doua venire a lui Hristos într-un mod armonios, iar apoi s-a și întâmplat și se va întâmpla, conform Scripturii. Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos. Acum doresc să citesc câteva versete biblice pentru ca voi să știți de ce mi-a devenit prețios, în legătură cu trimiterea lui Ioan Botezătorul și apoi în legătură cu trimiterea fratelui Branham. Fratelui Branham i-a fost spus: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premergea prima venire a lui Hristos, la fel ești tu trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Mi-am notat versetele biblice pe care le vom citi.

Încep cu Mat. 11 ca să vă arăt că prima parte a prorociei din Mal. 4:6: *„El va întoarce inima părinților spre copii”* s-a împlinit în slujba lui Ioan Botezătorul care și el a putut fi numit „Ilie”. Apoi a doua parte din Mal. 4:6: el va întoarce *„inima copiilor spre părinții lor”* se împlinește acum în timpul nostru. Vreau doar să vă arăt cât de exact sunt redate aceste versete biblice în Noul Testament, în Matei, Marcu, Luca și Ioan. Vedem cât de precis sunt descrise cele două slujbe din Mal. 3:1a și Mal. 4:5-6 și cum toate aceste lucruri a fost scrise în Noul Testament foarte clar.

Citim în Mat. 11:7: *„Pe când se duceau ei, Isus a început să vorbească noroadelor despre Ioan...”*. Acum este pusă o întrebare: *„Ce ați ieșit să vedeți atunci în pustie?”*. De ce v-ați dus acolo? Ce ați vrut să vedeți în pustie? Să răspundem direct. Pentru că în Is. 40:3 este scris: *„Un glas strigă: «Pregătiți în pustie calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeul nostru!»”*. Dar atunci a fost întrebat: *„Ce ați ieșit să vedeți atunci în pustie? De ce v-ați dus atunci în pustie? De ce? Ați vrut să vedeți o trestie clătinată de vânt?”*. Cu siguranță nu să vadă o trestie. Apoi imediat vers. 8: *„Dacă nu, atunci ce ați ieșit să vedeți?...”*. Apoi El continuă și spune: *„Ați vrut să vedeți un om îmbrăcat în haine moi?”*. Nu! *„Iată că cei ce poartă haine moi*

sunt în casele împăraților". Așadar n-ați vrut să vedeți o trestie clătinată de vânt, nici pe unul care poartă haine elegante. Voi toți știți că Ioan era îmbrăcat cu o haină din păr de cămilă și mijlocul era încins cu un brâu de curea. În exterior el arăta ca o cămilă pe două picioare, în loc de patru. Nu exteriorul, nu purpură, nu cămașă cu guler întors, nu rabi încoace și încolo! Ci în simplitate. Ce ați vrut voi să vedeți? De ce v-ați dus voi acolo în pustie? Ca să vedeți o trestie legănată de vânt? Ca să vedeți un bărbat îmbrăcat cu haine moi?

Vers. 9: „*Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un proroc? Da, vă spun, și mai mult decât un proroc*". Ioan Botezătorul a fost un proroc făgăduit care era în legătură cu istoria mântuirii. Dacă mergem Lc. 16:16 citim că: „*Legea și prorocii au ținut până la Ioan; de atunci încoace, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește*". Încă o dată Mat. 11:9: „*Atunci, ce ați ieșit să vedeți?*”.

Frați și surori, de ce am venit noi astăzi în acest loc? De ce suntem noi astăzi aici? Să ne uităm la o trestie care se clatină, care este clătinată încoace și încolo de vântul din est și din vest? Suntem aici ca să vedem pe unul îmbrăcat în purpură și cu guler întors? Nu! Nu! Noi suntem aici ca să ascultăm Cuvântul ceasului, să auzim Cuvântul lui Dumnezeu. Și așa cum atunci ei s-au dus și au ieșit...Cine i-a invitat pe ei atunci? Cine i-a chemat? S-a dus cineva cu o trâmbiță înaintea lor și a făcut un anunț? Pur și simplu Dumnezeu i-a atras ca să se ducă în acel loc unde Cuvântul lui Dumnezeu avea să devină o realitate divină, unde planul de mântuire al lui Dumnezeu avea să-și găsească împlinirea prin har. De aceea de trei ori a fost pusă întrebarea: „*Atunci, ce ați ieșit să vedeți în pustie? Ce ați ieșit să vedeți?*”.

De ce tu și eu am ieșit? De ce? Unul și altul parcurg câte 1600 de km. De ce vin oamenii din întreaga Europă și din întreaga lume? De ce se adună ei în acest loc? De ce ascultă ei? Pentru ca să asculte Cuvântul făgăduit de Dumnezeu pentru acest timp, să-l creadă și să aibă parte de acesta.

Citim mai departe direct în vers. 10. „*căci el este acela despre care s-a scris în Scriptură: «Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu care Îți va pregăti calea înaintea Ta»*”. Aici avem împlinită

scriptura din Mal. 3:1a. Domnul nostru personal a dat mărturie de slujba care se împlinise atunci.

Vers. 11: *„Adevărat vă spun că, dintre cei născuți din femei, nu s-a sculat nici unul mai mare decât Ioan Botezătorul. Totuși, cel mai mic în Împărăția cerurilor este mai mare decât el”*.

Predica lui Ioan Botezătorul a început cu cuvintele: *„Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape”* (Mat. 3:2). Ioan a fost luat Acasă înainte ca să aibă loc răscumpărarea de pe crucea Golgotei, înainte ca să se fi putut spune: *„Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai”* (Lc. 23:43). Noi toți știm că Ioan a făcut parte dintre aceia care la învierea Domnului nostru a înviat, conform Mat. 27:52-53. Dar aici este vorba de o realitate divină, că fiecare om născut din Dumnezeu în Împărăția lui Dumnezeu are o parte mare. Ioan anunțase: *„eu vă botez cu apă, spre pocăință, dar Cel ce vine după mine, El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc”* (Mat. 3:11). Acest lucru s-a întâmplat abia în ziua Cincizecimii atunci când Ioan nu mai era pe pământ. Dar acea zi a fost ziua înființării Bisericii nou testamentare. Răscumpărarea s-a întâmplat pe crucea Golgotei, dar în ziua Cincizecimii cei răscumparați au fost umpluți cu Duhul Sfânt, în ziua Cincizecimii a fost înființată Biserica. Noi toți am înțeles că trebuie să ne întoarcem înapoi la început. Prin har ne putem întoarce pentru că noi am recunoscut făgăduința pentru acest timp.

Și acest lucru îl vom trata imediat. Făgăduința pentru acest timp este scrisă în Mat. 17:11: *„Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile”*.

Nu doar o trezire pentecostală, ci aleșii lui Dumnezeu. Și acest lucru l-am spus. În fiecare trezire credincioșii au ținut pasul. Dar ceilalți au rămas pe loc. De exemplu mișcarea pentecostală carismatică. Toți tresaltă, bat din palme, dar vorbiți odată cu unii din ei și întrebați-i: Cred ei făgăduința că Dumnezeu va trimite un proroc ca Ilie? Veți vedea că nu. Ei toți resping. Voi puteți întreba pe fiecare predicator pentecostal. Ei toți vor spune că făgăduința din Mal. 4:5-6: *„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie”* s-a împlinit de multă vreme. Astfel ei sunt conduși pe lângă ceea ce face Dumnezeu în acest timp.

Avem făgăduința pe care am accentuat-o din Mat. 11 de unde am citit vers. 8, 9, 10 și 11. Acum citim Mat. 17:11 pentru ca toți să știe că Sfânta Scriptură a încadrat totul în mod divin. În Mat. 17:11 Domnul nostru a spus foarte clar. Am putea începe cu vers. 5 și continua până la vers. 10. Citim vers. 10: „*Ucenicii I-au pus întrebarea următoare: «Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?»»*”.

Frați și surori, stimați prieteni, niciun verset biblic nu este legat cu atâta durere ca acest verset de aici. Atunci iudeii l-au așteptat pe Ilie. Ei n-au așteptat împlinirea făgăduinței din Mal. 3:1a, ci ei au așteptat împlinirea Mal. 4:5.

Spun aceasta cu durere. Noi toți știm că lumea arabă a avut un proroc. Acest bărbat a căutat la creștini, a căutat la iudei, s-a dus în mănăstiri, s-a uitat la creștinii de acolo și i-a întrebat: „Ce a fost făgăduit?”. I-a întrebat pe iudei: „Ce a fost făgăduit?”. Iudeii aveau doar un singur răspuns: „Va veni un proroc ca Ilie înainte ca să vină ziua cea mare și înfricoșătoare a Domnului”. Trecuse doar o scurtă perioadă de timp și deja acest bărbat s-a prezentat ca fiind prorocul din Mal. 4:5 și le-a cerut iudeilor să-l accepte, să-l primească și să-l recunoască, dar iudeii n-au putut face acest lucru. Apoi întreaga adunare din Yatrib a fost nimicită; bărbații au fost uciși, femeile au fost luate în haremuri și n-a mai fost nicio adunare în Yatrib.

Scumpi frați și surori, ce mai rămâne dacă nu primești Cuvântul lui Dumnezeu descoperit prin Duhul Sfânt? Așa cum au citit-o cărturarii... Apoi întrebarea ucenicilor a fost: „De ce? *Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?*”. Dumnezeule! O, dacă ei ar fi întrebat: „Ce zice Scriptura?”! Nu ce zic cărturarii, care își dau răstălmăcirile lor! Ci ceea ce zice Dumnezeu în Cuvântul Său. Acesta a fost harul care a fost recunoscut de aceia care s-au dus în pustie; au ieșit și s-au dus la Iordan ca să asculte mesajul, lăsându-se botezați. Nu vă puteți închipui cu ce durere citesc eu aceste lucruri și mă gândesc că până în ziua de astăzi în iudaism făgăduința principală este valabilă, adică ei cred că: „Ilie va veni”. Iar apoi va veni Mesia. Până în ziua de astăzi, când se sărbătorește Pesah – Paștele, este pregătit un pahar cu vin pentru ca atunci când va veni Ilie să participe și el la sărbătoarea de Pesah.

Mai poate fi vreo șansă pentru cine nu recunoaște și trece pe lângă ceea ce a făgăduit Dumnezeu? Este atât de important! Aceasta n-o spunem doar așa, ci acesta este adevărul înaintea Feței lui Dumnezeu. Este atât de important să crezi ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său! Uitați-vă la cărțurari. Unul spunea una, altul spunea alta.

Acum mă gândesc la un lucru. Am fost rugat să amintim că noi nu urăm nimănui „Crăciun fericit!”. Așa ceva nu trebuie să faci! Întrebarea a fost pusă: „De când există așa ceva?”. Pot să vă spun: din anul 321 d.Hr. Zilele din 21 până în 24 decembrie sunt cele mai scurte zile din an și a fost ziua soarelui. În anul 321 această zi a soarelui a fost într-o duminică (Sonntag – lb. germ.) și începând de atunci iudeii au fost obligați să țină ziua soarelui, sinagogile au fost transformate în grajduri de cai. Ei nu mai puteau ține sabatul, ci trebuiau să sărbătorească ziua soarelui. Apoi din „ziua soarelui – duminică” au făcut „ziua fiului” și apoi s-a spus că Fiul a fost născut duminică. Nu, nu! Întreaga istorie accentuează că El S-a născut la începutul lui aprilie, atunci când a avut loc și intrarea Lui în Ierusalim, conform Zah. 9. Pentru mine este indiferent. Noi știm că păstorii erau pe câmp chiar și noaptea. Deci nu poate să fi fost iarna. O mai spunem o dată: „ziua soarelui” a fost declarată ca „ziua Fiului” și apoi a fost introdusă ca dogmă în Biserică.

Scumpi frați și surori, cât de mulțumitori putem fi! Până astăzi eu n-am spus niciunui om: „Crăciun fericit!”, nici n-am avut vreun pom de Crăciun în locuința mea și nicio o coroană de advent. Cine a fost protestant știe că protestanții au o coroană cu patru lumânări, câte una pentru fiecare zi, iar apoi ei cântă cântări de Crăciun. Nu colinde! Noi n-avem nimic de-a face cu așa ceva. Noi nu spunem nimănui „Crăciun fericit!”. Noi vă urăm tuturor binecuvântarea Dumnezeului atotputernic, inimi deschise față de Cuvânt și o minte sănătoasă, ca să acceptați ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin har.

Ne întoarcem la ceea ce am citit din Mat. 17 și continuăm cu ceea ce Însuși Domnul nostru a prezentat aici. Apoi mergem la Lc. 1:16-17 ca să vă arătăm că prima parte a făgăduinței trimiterii lui Ilie a avut loc prin slujba lui Ioan Botezătorul. În Zah. 9:9 a fost prezisă intrarea Lui în Ierusalim: „*Iată că Împăratul tău vine la tine*”. Dar în Lc. 1:16-17 vedem cât de exact este folosit aici Mal. 4:5-6a.

Citim Lc. 1:16-17: „*El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul Dumnezeu lor*”. Acum atenție! „*Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii...*”. Partea a doua din Mal. 4:6b: „*va întoarce inima copiilor spre părinți*” nu este scrisă aici în Lc. 1; se împlinește acum în timpul nostru. „*...ca să întoarcă inimile părinților la copii și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El*” (Lc. 1:17).

Este minunat că aici în Noul Testament este scris atât de exact de Domnul nostru și de bărbății lui Dumnezeu care au fost hotărâți, ca începând cu primul capitol din Noul Testament, să încadreze istoria divină și s-o redea conform împlinirii.

Mă întorc la încă un articol din ziar. Maria n-a fost o tânără, ci a fost o fecioară. Așa o spune Cuvântul lui Dumnezeu care este sfânt și veșnic valabil. Dar ce au făcut oamenii? Nu mai este niciun respect față de Dumnezeu. Ce este fără pocăință, fără naștere din nou? Atunci ai doar o religie. Ce să faci Dumnezeu cu o religie? Există atâtea religii! Dar Dumnezeu nu este în nicio religie. Există doar o singură descoperire a lui Dumnezeu pentru mântuirea noastră și acest lucru s-a întâmplat în Isus Hristos, Domnul nostru. De aceea este necesar să vestești că ai nevoie de o legătură personală cu Dumnezeu. De ce S-a descoperit Dumnezeu personal? „*Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl*” (Ioan 14:9), „*Eu și Tatăl una suntem*” (Ioan 10:30). Când a anunțat/a prorocit mai dinainte El i-a folosit pe proroci, dar când a avut loc împlinirea, El personal a isprăvit-o, El personal a murit pentru noi. Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.

Eu sper că scumpii noștri frați n-o vor înțelege greșit. Dar joi, în Austria, sigur toată localitatea a fost prezentă la serviciul de înmormântare. Eu eram în primul rând și am putut vedea câți au venit și s-au binecuvântat singuri „în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh”, se binecuvântau singuri, unul după celălalt, înaintea sicriului făcându-și cruce. Cine se poate binecuvânta singur? Să te binecuvântezi într-o formulă inventată care nici măcar n-a existat în primele trei secole? Mat. 28:19 n-a fost înțeles, iar trinitatea a fost o invenție. Apoi întreaga lume este rătăcită și își fac semnul crucii. Știți voi ce durere mă străpunge atunci? Nu vă puteți da seama. În final a

trebuie să spun și eu câteva cuvinte. Rugăciunea mea a fost ca Cuvântul care a fost adus – a fost o Evanghelie deplină, cu mântuirea deplină, care a fost adusă pe scurt – să fie primit. Ce durere te pătrunde când vezi cum oamenii sunt duși în rătăcire de la naștere până la moartea lor. Și apoi își mai fac și semnul crucii! Cine se poate binecuvânta singur? Este scris: „Pe cine Dumnezeu îl binecuvântează, acela este binecuvântat”. Domnul Dumnezeu i-a spus lui Avraam: „*te voi binecuvânta; și vei fi o binecuvântare*” (Gen. 12:2). Fie ca Dumnezeu să dăruiască har pentru ca în ultima clipă în care trăim acum ultimii să fie chemați afară, numărul să fie deplin și prin har să fim ridicăți în slava lui Dumnezeu.

Așa cum este scris aici, bărbatul lui Dumnezeu a fost trimis în pustie, pentru că așa era scris: „*Un glas strigă: «Pregătiți în pustie...»*” (Is. 40:3). De trei ori Domnul nostru a pus întrebarea: „*Ce ați ieșit să vedeți?*” (Mat. 11:7-9).

Scumpi frați și surori, de ce am ieșit noi din toate denumirile, bisericile, din toate adunările, popoarele și limbile? De ce ne adunăm noi în acest loc? Ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu, să auzim ultimul mesaj, pentru ca Mireasa să fie pregătită pentru revenirea Mirelui, pentru că așa a hotărât Domnul Dumnezeu. De fiecare dată când fratele Branham vorbea de trăirea din 11 iunie 1933 el spunea că a fost un vâjâit care se auzea și apoi s-a auzit glasul: „un mesaj va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. De ce am venit noi? Ca să auzim mesajul, să avem trăirile noastre personale mântuitoare cu Dumnezeu. Ca să le spunem tuturor Adevărul. Așa cum a spus Domnul nostru în Ioan 3: „*Trebuie să vă nașteți din nou. Dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu*”. Și dacă pe lângă aceasta luăm toate celelalte versete biblice, atunci înțelegem că acesta este timpul harului în care putem să dedicăm viața noastră Domnului. Toți, cu toate necazurile, cu grijile, cu tot ce ne-a lovit și ne apasă. Noi toți știm că în Amos 3 nu este scris doar vers. 7, ci este scris și vers. 6: „*se întâmplă o nenorocire fără s-o fi îngăduit Domnul*”. Scumpi frați și surori, trebuie să acceptăm, să primim și ceea ce ne lovește, fiindcă este spre binele nostru.

Citim Amos 3:6: „*Sau sună cineva cu trâmbița într-o cetate fără să se înpăimânte poporul? Sau se întâmplă o nenorocire într-o*

cetate fără s-o fi făcut Domnul (fără s-o fi îngăduit Domnul)”. Pentru noi este de neconceput, dar totul trebuie să treacă prin fața lui Dumnezeu. Mai întâi totul trece prin fața lui Dumnezeu. Apoi este scris: „Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci” (vers. 7).

Ioan Botezătorul știa cu exactitate unde era scrisă slujba lui în Biblie. Voi o puteți citi în Noul Testament. Direct în Ioan 1 sunt scrise întrebările adresate lui Ioan. Ioan 1:19: *„Iată mărturisirea făcută de Ioan când iudeii au trimis din Ierusalim pe niște preoți și leviți să-l întrebe: «Tu cine ești?»”. Înainte noi am citit: „Ce ați ieșit să vedeți? Ați vrut să vedeți o trestie clătinită de vânt? Un bărbat îmbrăcat în haine moi? Ați vrut să vedeți un proroc?”.*

Iar aici în Ioan 1:21-22 citim: *„Și ei l-au întrebat: «Dar cine ești? Ești Ilie?» Și el a zis: «Nu sunt!» «Ești Prorocul?» Și el a răspuns: «Nu!» Atunci i-au zis: «Dar cine ești? Ca să dăm un răspuns celor ce ne-au trimis...?»”. „«Nu sunt Ilie!» «Ești Prorocul?» Și el a răspuns: «Nu!»”. Ioan a fost un proroc, dar n-a fost Prorocul anunțat în Deut. 18:18, privitor la Domnul și slujba Lui profetică.*

Citim Ioan 1:23 unde Ioan Botezătorul dă răspunsul: *„«Eu», a zis el, «sunt glasul celui ce strigă în pustie: «Neteziți calea Domnului!», cum a zis prorocul Isaia”.*

Astăzi am citit toate versetele biblice în această legătură și cu adevărat m-am bucurat în interiorul meu că în Biblie totul a fost frumos ordonat. Citim repede și acest lucru din Mat. 17:12, atunci când Domnul a trebuit să le spună iudeilor că Ilie a venit deja. El a trebuit să le spună iudeilor: *„Ceea ce voi așteptați s-a întâmplat deja”.*

Citim cuvintele Domnului din Mat. 17. Vers. 11 l-am citit: *„Drept răspuns, Isus le-a zis: «Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile»”. Apoi vers. 12-13 „«Dar vă spun că Ilie a și venit, și ei nu l-au recunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut. Tot așa are să sufere și Fiul omului din partea lor.» Ucenicii au înțeles atunci că le vorbise despre Ioan Botezătorul”.*

Scumpi frați și surori, ce mare har! „Ilie pe care îl așteptați va veni înaintea zilei Domnului. Dar bărbatului prin a cărui slujbă s-a împlinit prima jumătate a făgăduinței i te-ai putut adresa ca fiind Ilie.

Ilie pe care voi îl așteptați voi a și venit și ați făcut cu el ce ați vrut”. Dar aici sunt cuprinse ambele: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie*” (Mat. 17:11), și apoi: „*Vă spun că Ilie a și venit*” (Mat. 17:12). În Ioan Botezătorul el a venit, în timpul nostru el a venit și făgăduința s-a împlinit. Și în acest context trebuie citite toate versetele biblice care aparțin de această temă. Să nu citești doar un verset biblic și să spui: „O, El a spus aceasta și aceea”. Nu! Ci luați și toate celelalte versete biblice care aparțin de această temă. Cu adevărat Dumnezeu ne-a dăruit nouă acest har să nu luăm doar un singur verset biblic, ci tot ceea ce aparține de aceeași temă, și apoi avem răspunsul de la Dumnezeu.

Scumpi frați și surori, ce să vă mai spun? Sunt rupt în interiorul meu dacă mă gândesc la toate aceste lucruri scrise aici și mă întreb: Dumnezeule, cât timp Te vei mai uita la așa ceva? Dacă mă gândesc la împlinirea făgăduinței pe care Dumnezeu ne-a dat-o pentru timpul nostru, scumpi frați și surori, cu câtă mulțumire ar trebui să pășim înaintea tronului lui Dumnezeu, ca gloată răscumpărată prin Sânge, ca niște oameni care în acest timp al rătăcirilor și încurcăturilor am primit trecere înaintea lui Dumnezeu. Este minunat. Putem doar spune: lăudat și cinstit să fie Domnul!

Încă o dată. De ce ați ieșit voi afară? Ce v-a mișcat pe voi? Ce ați vrut voi să auziți? Ce ați vrut să vedeți? Apoi puternica făgăduință: „*eu vă botez cu apă, spre pocăință, dar Cel ce vine după mine, El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*” (Mat. 3:11). Un pregătitor al căii care a putut prezenta Domnului un popor bine pregătit. Același rezultat trebuie să fie și în timpul nostru.

Noi avem nevoie de trăiri ale pocăinței autentice, păreri de rău sincere, lacrimile trebuie să curgă. Ce a spus odată fratele Branham despre o trezire? El a spus „noi ne-am scuturat unii pe alții, am plâns până am străpuns”. Dacă Îl rogi pe Dumnezeu să te ierte, atunci te lupți. Iar apoi vine clipa când avem siguranța în inima noastră: „acum, acum, acum Domnul m-a primit. Acum El m-a iertat, acum eu am dreptul să fiu un copil al lui Dumnezeu”. Aceasta nu este ceva la nivel mintal. Decizia n-o luăm în cap, ci este o chestiune de inimă. Eu îmi aduc aminte de acele adunări în care lacrimile curgeau și oamenii trăiau pocăințe autentice. Așa cum era în prima predică: „*Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos*”. Noi nu venim

înaintea Domnului cu pieptul scos de mândrie. Noi venim înaintea Domnul și-L rugăm să ne ierte. Și în acea clipă când noi suntem sinceri și cu inima zdrobită Îl rugăm să ne ierte și cu adevărat recunoaștem că nu putem rezista înaintea Domnului, atunci vine ruperea/distrugerea¹ și izbucnirea interioară: „Iubite Domn, Te rog iartă-mă! Primește-mă! Eu doresc să am parte de răpire când Tu Te vei întoarce”. Și atunci venirea noastră aici se va fi meritat.

Permiteți-mi să mai amintesc o dată acest lucru. De ce ne adunăm noi împreună? Ca să vedem o trestie clătinată de vânt? Un bărbat îmbrăcat în haine moi? Nu, nu, nu! Un proroc? Nu! Ci ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu. Noi venim să credem ceea ce a făgăduit Dumnezeu și să avem parte de ceea ce face El în prezent, prin har. Astăzi noi vom adresa Cuvântul tuturor celor ce se află astăzi aici și tuturor de pe întregul pământ: credeți din toată inima în iertare, pentru că așa a fost dată porunca: „*Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor*” (Lc. 24:47). Iar apoi la prima predică: „*fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre*” (Fapte 2:38). Și ca să confirmăm iertarea păcatelor, prin ascultare, ne lăsăm botezați, conform Cuvântului Scripturii din Mar. 16:16: „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit*”.

Fie ca în această zi să se fi întâmplat lucruri mari cu noi toți. Ochii mă dor, lacrimile îmi curgeau când am citit toate aceste articole și a trebuit să spun: „Iubite Domn, cât timp mai ai răbdare?”. Iar pe altă parte, I-am mulțumit Domnului că încă ne mai putem aduna nederanjați ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu și să ne dedicăm viețile noastre Domnului. Fie ca astăzi toți care încă n-au siguranța în credință, să-și dedice viața lor Domnului și să spună: „Iubite Domn, Te rog iartă-mă, dăruiește-mi har. Primește-mă! Te rog dăruiește-mi o inimă nouă, un duh nou”, așa cum ne-a fost făgăduit în Ier. 31, că

¹ „Dacă eu nu pot să-mi aduc aminte de multe lucruri, eu îmi amintesc însă de o astfel de zi din septembrie 1951, zi în care cu adevărat nu am putut să mai plâng, zi în care am ajuns într-o distrugere interioară, zi în care Duhul lui Dumnezeu lucra, zi în care am stat culcat cu fața la pământ, până a venit momentul în care, după toată lupta și predarea mea, după prăbușirea totală, m-a pătruns o bucurie interioară, moment în care dintr-o dată lacrimile de pocăință s-au transformat în lacrimi de bucurie – plânsul se transformase într-o proslăvire. După aceasta, nimeni n-a trebuit să-mi spună că am voie să-mi și ridic mâinile spre Dumnezeu, ca să-I mulțumesc. Acum o știm, dar asta nu o știam atunci; dar și asta o făcusem fără să știu ce fac” (Credința noastră – E. Frank)

Dumnezeu va încheia cu noi un legământ nou și ne va da o inimă nouă și un duh nou, prin har. Împreună laudăm puterea Sângelui, puterea Cuvântului și puterea Duhului. Dumnezeu încă este în lucrare. O mai spun o dată. Noi nu ne adunăm aici conform unei reguli sau unui obicei. Ci se va fi meritat. Așa cum a fost la prima venire a lui Hristos, când prin slujba lui Ioan Botezătorul, Domnului I-a fost pregătit un popor bine gătit tot așa Dumnezeu ne-a dat garanția că acum, prin ultimul mesaj, Domnului și Răscumpărătorului nostru Îi va fi înfățișată o Mireasă fără pată și fără zbârcitură, spălată în Sângele Mielului, sfințită în Cuvântul lui Dumnezeu și pecetluită cu Duhul Sfânt.

A fost pusă și această întrebare: „Botezul cu Duhul Sfânt este în același timp pecetluirea?”. Poate fi. Nu trebuie să fie.

Dumnezeu lasă să cadă Duhul Său peste orice făptură. Noi am spus-o deja înainte. Toate mișcările penticostale și carismatice pretind că au primit Duhul Sfânt. Dar este scris: *„Când va veni Mângâietorul, (Duhul Sfânt) Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul”* (Ioan 16:13). Iar apoi despre pecetluire: *„Și voi, după ce ați auzit Cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit”* (Ef. 1:13).

Frați și surori, Dumnezeu ne-a dăruit foarte mult har. Scuzați-mă că sunt slab în trup. Dar fie ca Cuvântul lui Dumnezeu să-Și atingă scopul, să împlinească lucrul pentru care a fost trimis. Fie ca astăzi să fim din nou mulțumitori că Dumnezeu ne-a scos afară din toată rătăcirea, din toată încurcătura și batjocura și că ne putem dedica viața noastră Domnului. Iar acest lucru dorim să-l facem astăzi în mod deosebit. Și să spunem: „Iubite Domn, Te rugăm dăruiește-ne har tuturor!”. Amin. Ne ridicăm pentru mulțumire.

Acum încă un cuvânt adresat îndeosebi tuturor tinerilor noștri. Voi sunteți afectați de tot ceea ce se întâmplă pe suprafața pământului, mai ales de atitudinea batjocoritorilor și a celor ce nu cred. Fie ca astăzi Domnul Dumnezeu să vă dăruiască har tuturor. Mai întâi dorim să ne rugăm pentru toți tinerii pentru ca viața lor să fie dedicată Domnului pentru ca niciunul să nu plece din acest loc așa cum a venit. Noi toți să ne dedicăm viața noastră Domnului.

Mai am o întrebare: am înțeles noi ceea ce a fost spus astăzi aici? Amin. De ce ați ieșit voi afară? De ce? Ca să ascultați Cuvântul lui Dumnezeu, ca să fiți încredințați de ceea ce a făgăduit Dumnezeu în acest timp. Cine poate spune acum un „Amin”? Amin. Cu adevărat este așa. Este o realitate divină. Ultimul mesaj premerge revenirea lui Isus Hristos. „Voi, poporul meu (ieșiți afară)...”. Și pentru că noi aparținem de poporul lui Dumnezeu noi am dat atenție la ceea ce a făgăduit El, am crezut și prin Duhul Sfânt ne-a fost descoperit. Nu carnea și sângele și-au descoperit aceste lucruri, ci Tatăl Meu din ceruri. Totul este bazat pe descoperire, descoperirea lui Isus Hristos, Domnul nostru. În felul acesta noi avem voie să-I mulțumim Domnului.

Ar fi bine ca tinerii, de la vârsta de 12 ani în sus; dacă aveți peste 12 ani, ne vom ruga împreună și ne vom dedica viața noastră Domnului. Mai întâi toți tinerii.

Iubiților, dragilor, voi ați venit la invitația Lui. Astăzi Domnul nostru spune același lucru pe care l-a spus și atunci: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă* sufletelor voastre” (Mat. 11:28). Pentru ca voi să găsiți pacea cu Dumnezeu. Astăzi să plecați la casele voastre cu siguranța în inimile voastre, că Domnul a iertat toată vina voastră, a rupt scrisoarea care ne învinuia și prin Sângele Mielului noi suntem răscumpărați de sub puterea păcatului și găsim iertare și mântuire deplină în scumpul nostru Domn. Fiecare făgăduință pe care a dat-o Dumnezeu se împlinește, așa cum s-a întâmplat în ziua Cincizecimii și în adunările de după aceea. Celui ce crede Cuvântul lui Dumnezeu și urmează chemarea, acelaia Dumnezeu îi dăruiește har. Noi avem versetul: „*Astăzi, dacă auziți glasul Lui*” (Evrei 4:7).

Mai întâi doresc să pun o întrebare: credeți voi făgăduința pentru acest timp? Spuneți un „Amin”. Amin. Credeți voi în iertarea pe care noi avem voie și trebuie s-o vestim, prin însărcinarea lui Dumnezeu? Să vestim iertarea păcatelor tuturor popoarelor și limbilor. Puteți voi astăzi accepta și primi prin credință că Domnul v-a iertat, că vă va accepta și primi? Că Dumnezeu era în Hristos și v-a împăcat pe voi cu Sine? Și că Sângele Mielului mai este până astăzi pe scaunul harului și vorbește pentru noi toți. Scrisoarea care ne învinuia este ruptă și prin har noi putem pleca liberi, așa cum este scris în Rom. 5 și

alte versete. Îmi este atât de mult pe inimă. Întreaga lume este decăzută, fără Dumnezeu și zace în cel rău, chiar și lumea creștină. Dar Domnul are o rămășiță și în acest timp, așa cum a scris Pavel în Rom. 11:5: „și în vremea de față, este o rămășiță datorită unei alegeri prin har” făcută înaintea întemeierii lumii și care este hotărâtă pentru slavă. Eu sunt convins înaintea Feței lui Dumnezeu că toți aceia care devin credincioși cu adevărat și cred făgăduințele pentru acest timp sunt curățați prin Sângele Mielului, sunt sfințiți în Cuvântul lui Dumnezeu și primesc Duhul Sfânt, așa cum a fost la început.

Astăzi vă rog ca toți să vă rugați, deschideți-vă inima și vărsați-o înaintea Domnului. Să nu ascultați doar rugăciunea mea, ci noi toți să ne rugăm împreună. Rugați-L ca Domnul să intre în inima voastră, rugați-L ca să vă dăruiască har, și atunci voi o veți primi prin har. Vă rog să vă rugați cu toții în felul acesta.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, este oferta Ta, a harului. Pe cel ce vine la Tine Tu nu-l vei izgoni. Doamne, Te rugăm dăruiește-ne pocăință, dăruiește-ne iertare, dăruiește-ne har ca prin credință să strigăm: „El mi-a iertat toate păcatele!”. Noi personal s-o trăim astăzi, aici în acest loc: iertarea păcatelor, eliberarea de orice legătură, vindecarea de orice boală. Lasă ca astăzi să se întâmple semne și minuni în duh, în trup și în suflet. Confirmă-Ți Tu Cuvântul Tău scump și prețios. Împreună laudăm puterea Sângelui Tău, a Cuvântului Tău și a Duhului Tău. Îți mulțumim că ești prezent ca să-Ți confirmi Cuvântul Tău. Aleluia! Primiți acum! Primiți iertarea, primiți împăcarea, primiți harul și mântuirea lui Dumnezeu în viața voastră! Și viața voastră să fie dedicată lui Dumnezeu pentru timp și veșnicie. Aleluia! Laudă lui Dumnezeu! Mulțumiți-I Domnului, mulțumiți-I! Aleluia! Mulțumiți-I Domnului, laudați și măriți Numele Domnului. Lăudați-L! Aleluia!

Toți cunoaștem pe de rost Ps. 103, unde, direct la început, este scris: „*Binecuvintează (Laudă), suflete, pe Domnul*”. Personal, acum tu ești acela care o faci. „*Binecuvintează, suflete, pe Domnul, și tot ce este în mine să binecuvinteze Numele Lui cel sfânt! Binecuvintează, suflete, pe Domnul și nu uita nici una din binefacerile Lui!*”. Nu uita ce binefaceri ți-a făcut El. Avem voie să spunem ce este scris în vers. 3: „El mi-a iertat toate fărădelegile mele și El mi-a vindecat toate bolile mele. El îmi izbăvește viața din groapă și mă încununează cu bunătate

și îndurare. El îmi satură de bunătați bătrânețea și mă face să întineresc iarăși ca vulturul”. Laudă suflete pe Domnul. O puteți crede? Puteți crede din inimă? O puteți primi și să-I mulțumiți Domnului pentru aceasta? Atunci să cântăm cântarea „Aceasta este ziua”.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Îți mulțumesc din toată inima mea că este scris că pe acela care vine la Tine, Tu nu-l vei izgoni afară. Și Tu ai strigat: „Veniți la Mine!”. Doamne, noi am venit la Tine, toți au venit la Tine. Noi credem că Tu îi chemi afară pe ultimii. Ți-i încredințăm în mod deosebit pe toți tinerii cu toate deciziile lor. Fie ca voia lui Dumnezeu să se facă în toate în viața lor. Fie ca aceasta să fie ziua pe care Domnul a făcut-o pentru voi, pentru fiecare în parte. Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o.

Iubite Domn, Îți mulțumim că Tu ne-ai iertat vina și păcatele noastre și că noi avem voie să plecăm din acest loc ca niște oameni care am primit har înaintea Ta, oameni primiți de Tine, după Cuvântul Scripturii: *„Tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu”*. Credeți voi în Numele Lui? Credeți în lucrarea de răscumpărare isprăvită? Amin. Dați-vă mâna unii altora și urați-vă binecuvântarea lui Dumnezeu. Fie ca binecuvântarea Dumnezeului atotputernic să se odihnească asupra noastră. Așa cum Moise trebuia să spună: „Ridică-Ți Fața asupra noastră și binecuvântează-ne”. Iar acela care este binecuvântat de Dumnezeu acela este binecuvântat.